

KUVAT JA TEKSTI:
Jannie Brauner Kristensen (Millen äiti)

Millen tarina

Mille ja hänen Meywalkinsa

Mille täyttää pian 17 vuotta. Hänellä on diagnosoitu klassinen Rettin oireyhtymä.

Mille on kyennyt kävelemään kaksivuotiaasta lähtien. Täytettyään 10 vuotta hänen kävelynsä oli kuitenkin muuttunut hyvin epävakaaaksi, ja toiseen sääreen tehdyn leikkauksen seurauksena hänen kävelykykynsä loppui kokonaan.

Vanhempina tunsimme suurta surua Millen puolesta, koska hänestä oli ihanaa kävellä ympäriinsä. Itse asiassa totesimme, että käveleminen oli hänen ainoa ilonsa.

Ryhdistäydyimme ja mietimme että meidän tulee tehdä kaikki voitavamme, joten aloimme harjoituttaa häntä kotioiloissa. Millen jalat olivat kuin hyytelöä, eikä seisominen onnistunut. Minä pitelin häntä itseäni vasten samalla kun Flemming tuki häntä jaloista. Muutaman viikon kuluttua Mille pystyi kantamaan oman painonsa. Sitten Flemming ryhtyi liikuttamaan hänen jalkojaan minun pitäessäni Milleä pystyssä siten, että Mille voisi alkaa tunnistaa kävelyliikkeet. Muutamaan viikkoon ei kuitenkaan tapahtunut mitään edistystä.

Yhtäkkiä eränä päivänä harjoittelun aikana Millen silmiin ilmestyi hyvin erikoinen ilme, joka kertoi vahvasta päättäväisyydestä, ja sitten hän lähti liikkeelle...

Kaikkien silmät kostuivat.

Edistystä alkoi tapahtua. Kaikki sujui itse asiassa oikein hyvin. Milleä hoitavat ammattilaiset tekivät minkä pystyivät terveyttä ja turvallisuutta koskevien säädösten ja vastaavien puitteissa, mutta joutuivat luovuttamaan. Aika oli hyvin vaikea meille vanhemmille, kun jouduimme kovasti ponnistelemaan Millen kävelytoimintojen ylläpitämiseksi.

150-senttisen tytön käsitteleminen ja kantaminen ei ole erityisen helppoa kävelytoimintojen ollessa epävarmoja. Tämä oli meille kovin tuttua. Jotain täytyi tapahtua. Mille on nyt kasvanut lähes 170 cm:n pituiseksi; pidemmäksi kuin monet hänen arjessaan toimivista avustajista.

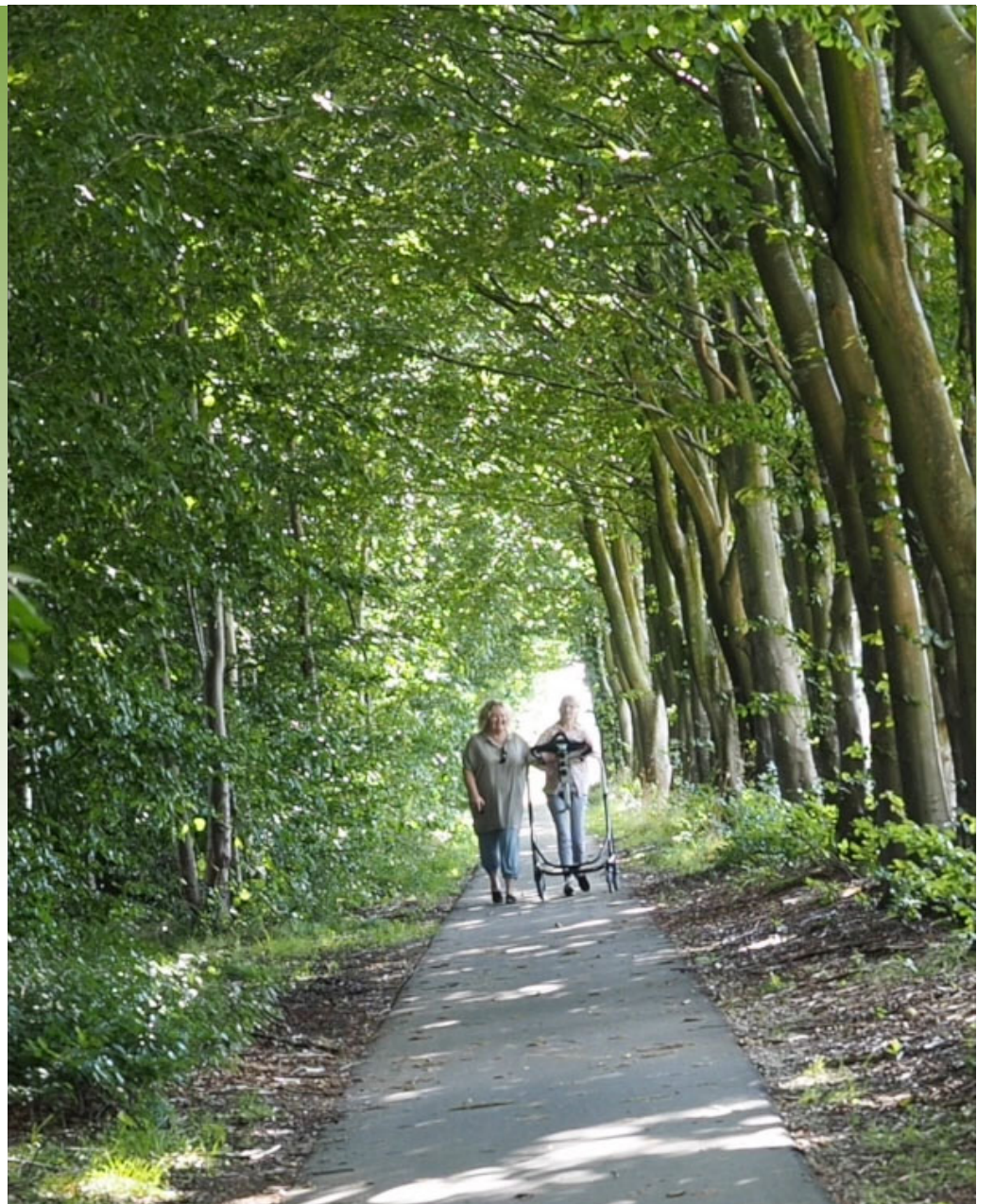
Joukukuussa 2014 Mille sai kivan sinisen Meywalkin. Tämä oli suuri helpotus meille vanhemmille ja valtava lahja Millelle. Hän kykeni seisomaan ja kävelemään täsmälleen sinne mine halusi, harjoitukset ja painon kantaminen ei enää ollut pelkkää pitkästyttävää kävelyä käytävillä tai aina samoilla sora-teillä.

Mille ei enää ole riippuvainen avustajista, jotka OSAAVAT tai HALUAVAT auttaa – Mille voi nyt päättää itsenäisesti. Millelle erityisesti säädetyssä Meywalkissaan hän kykenee seisomaan ja kävelemään täsmälleen siten kuin pitäisi. Joka kerta.

Katso Milleen video tästä!

Ostoksilla ja päivittäisillä asiointimatkoilla jne. Mille kävelee auton taakse ja kävelyteline kuormataan autoon. Mille nousee täyteen seisomapituuteen ja kykenee katsomaan meitä silmiin, hän liikkuu ja harjoittelee olosuhteissa ja ympäristöissä, jotka eivät tunnu harjoittelulta. Katseen tasalla oleminen auttaa häntä osallistumaan keskusteluun. Meillä vanhemmilla on molemmat kädet vapaana avustamaan Milleä hänen etsiessään jotakin.

Mille kävelee hyvänä päivänä nyt 5 km:n matkan, ja hyviä päiviä on onneksi paljon. Mille käyttää ilolla Meywalkiaan.

Ensimmäisen matkan, johon otimme Meywalkin mukaan, teimme Blåvandtiin. Siellä Mille pystyi kävelemään myymälöihin ja samalla katselemaan ympärilleen muiden tavoin. Hän sai yleiskuvan ja kykeni näkemään paljon enemmän, koska ei pelkästään istunut, jolloin katseleminen olisi rajoittunut alahyllyihin. Tämä tuotti hänelle suurta iloa.

Tänä kesänä kävimme Bakkenissa (huvipuisto Kööpenhaminan pohjoispuolella), ja luonnollisesti Meywalk seurasi mukana. Mille oli kovin iloinen ja hyvin läsnä ryhmässä, koska hän oli katseen tasalla.

Ja meille huolehtivina vanhempina on VALTAVA helpotus, että Meywalk keventää taakkaamme niin suuresti. Voimme vaivatta rentoutua, koska emme ole enää niin väsyneitä ja uupuneita.

Elämää helpottaa suuresti esim. se, että Mille voi olla kanssamme ulkona puutarhassa. Voimme kävellä ja työskennellä tietäen, ettemme jätä Millen kävelytoimintoa ja painonkantokykyä huomiotta. Mille on liikkuvainen ja kävellessään/seistessään Meywalkissaan meidän on ajoittain tarkistettava, missä hän on – vain kiva pieni lisäbonus, joka tuottaa meille iloa.

Mille on juuri siirtynyt käyttämään suurempaa Meywalkia, joka myös on ahkerassa käytössä. Meywalk on paras apuväline lukuisine etuineen sekä Millelle että häntä päivittäin avustaville henkilöille.

Ehkä jonain kauniina päivänä runkoon ilmestyy sähkömoottori helpottamaan (ylämäkeen nousua / kilpajuoksua / kun Millen koira ei enää jaksaa vetää ☺). Tämä ei ole pelkkää kuvitelmaa – tarkoitan sitä todella. Sähkömoottori voisi tuoda lisähyötyjä skä käyttäjille että avustajille. Myös vakavista aivovaurioista kärsiville vanhuksille voisi tarjoutua mahdollisuus saada kävelykykynsä takaisin.

Mistäpä sen tietää ☺ - ehkä vain pikkuinen ajatus...

